

[Agnete Laustsen]

Samtidig vanskeliggøres politiets arbejde, og stedets forhold må betegnes som helt uacceptable.

Svar (6/8 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg er enig med spørgeren i, at forholdene på Christiania må betragtes med den største alvor. Alle de forhold, som er fremhævet i begrundelsen for spørgsmålet, må give anledning til bekymring. Det er rigtigt, at politiets arbejdsforhold på Christiania er vanskelige. Politiet bliver således f.eks. nødt til at træffe særlige beskyttelsesforanstaltninger, når patruljeringer på Christiania skal finde sted, men jeg vil dog gerne understrege, at dette ikke er ensbetydende med, at politiet ikke foretager patruljeringer i området. Det har politiet pligt til, og denne pligt opfylder man, ligesom politiet yder en væsentlig indsats i bekæmpelsen af den handel med narkotika, der foregår på området. Det viser omfanget af den narkotika, der beslaglægges af politiet.

Specielt for så vidt angår værtshusdriften på Christiania, kan jeg i fortsættelse af min besvarelse af folketingsspørgsmål nr. S 156 oplyse, at der fortsat foregår forhandlinger mellem bevillingsmyndighederne, politiet og den advokat, som repræsenterer indehaverne af restaurationserne. Københavns politi har i den forbindelse for nylig rettet henvendelse til advokaten og anmodet om, at der indgives fornyet ansøgning til bevillingsmyndighederne snarest, således at ansøgningen vil kunne behandles i bevillingsnævnets septembermøde.

Det er imidlertid justitsministeriets opfattelse, at de forhold, som er fremhævet af spørgeren, må ses i sammenhæng med de øvrige problemer, der skal løses på dette område, og i den forbindelse vil jeg gerne henviser til den redegørelse, som statsministeren gav i folketinget under forespørgselsdebatten den 6. marts 1984. Statsministeren anførte her bl.a., at man hidtil havde fundet, at resultatet af embedsmandsrapporten om Christiania bør være grundlaget for en afgørelse om, hvorvidt forudsætningerne for Christianias fortsatte eksistens kan opfyldes. Statsministeren gav samtidig udtryk for, at man derfor foreløbig måtte afvente Københavns kommunes indstilling til såvel embedsmandsrapporten som til en rapport fra forsvarrets byg-

ningstjeneste om de bygningsmæssige forhold. Forsvarsministeriet har over for justitsministeriet oplyst, at man endnu ikke har modtaget svar fra Københavns kommune med den forventede redegørelse for kommunens synspunkter vedrørende Christianias fremtid.

Spm. nr. S 842

Til *justitsministeren* (26/7 84) af:

Lenger (VS):

»Hvilken principiel forskel er der mellem den ansøgning om fri proces fra otte tidligere HT-chauffører, som justitsministeriet har bevilget, og den ansøgning om fri proces fra en række medlemmer af Københavns borgerrepræsentation, som justitsministeriet har givet afslag på?«

Begrundelse

Justitsministeriets bevilling af fri proces til otte tidligere HT-chauffører har hjemmel i retsplejelovens § 331, idet de næppe opfylder de økonomiske forudsætninger efter retsplejelovens § 330.

Fri proces kan bevilges efter retsplejelovens § 331, når der til sagen er knyttet en betydelig almen interesse af en sådan karakter, at det findes urimeligt at lade den enkelte bære omkostningerne ved processen.

Spørgeren finder, at væsentlige ændringer i et magistratsmedlems kompetence, efter at fordelingen har fundet sted gennem konstitueringen, som det skete med overflytningen af væsentlige områder fra magistratens 4. afdeling til overborgmesteren i Københavns kommune, indeholder så væsentlige principielle spørgsmål af almen interesse, at en tilsvarende bevilling af fri proces klart ville ligge inden for rammerne af retsplejelovens § 331.

Spørgeren finder det i øvrigt moralsk angribeligt, at det er regeringen, som har stadfæstet ændringen i Københavns kommunes styrelsesvedtægt, og at det også er regeringen, som herefter afviser ansøgningen om fri proces fra borgerrepræsentationens mindretal.

Svar (13/8 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Situationen for sagsøgerne i de nævnte sager er helt forskellig, og det kan derfor